

sempel på det, jeg talte om før, altså en bedre dialog med kommunerne.

Før vi havde den aftale, havde vi jo et regelsæt om udfordringsret og alle mulige andre ting, som skulle fremme en bestemt måde at håndtere det her samspil mellem det offentlige og det private på. Nu har vi så aftalt med kommunerne, at det bliver de fri for. Vi har lavet lovgivningen om, så der er mindre detailstyring. Til gengæld har vi så en politisk aftale med kommunerne under et om, at man skal spørge til prisen, og det skal man gøre i et større omfang, sådan at vi i år 2010 når frem til en udbudsgrad på 25 pct., hvilket jo overhovedet ikke er det samme, som at der er 25 pct. af opgaverne, der havner privat, men som er et udtryk for, at man spørger til prisen og der er mulighed for også at give egne bud, så opgaven kan blive hos en selv. Det er jo et meget godt eksempel.

Når fru Line Barfod spørger til, om vi vil fjerne det frie valg og på den måde gøre det enkelte ældre menneske fuldstændig afhængig af det offentlige system, kan jeg sige, at det vil vi ikke. Vi ønsker systemer, der er indrettet af hensyn til borgerne, og derfor skal ældre mennesker, der har levet et helt langt liv og taget ansvar for deres egen situation, også selv have lov til at bestemme, hvem der står på den anden side af døren, når hjemmehjælperen ringer på.

Kl. 13:33

Formanden:

Fru Line Barfod for et sidste spørgsmål.

Kl. 13:33

Line Barfod (EL):

Mit indtryk er, at rigtig mange ældre gerne vil have lov til selv at bestemme, hvornår de skal sove; gerne vil have lov til selv at bestemme, hvad de skal have at spise; gerne vil have lov til selv at bestemme, hvilket tøj de skal have på, hvornår de skal have det på osv. Det er et problem, at de ikke kan det i dag, når det hele skal kunne måles og vejes, og at det kun er det, der kan måles og vejes, der er vigtigt.

Men jeg kan forstå på det, ministeren siger, at det, regeringen lægger op til, er, at man ophæver nogle love, som borgerne trods alt kan slå op i og se, hvilke rettigheder de har, og hvor de kan påvirke politisk for at prøve at ændre de love. Så laver man i stedet nogle aftaler, som man siger er bindende, nøjagtig ligesom man lige nu diskuterer, om kommunerne skal straffes for, at de sætter skatten op for at kunne levere den velfærd, som borgerne ønsker.

Så det, vi kan se frem til fremover, hvis jeg forstår ministeren ret, er altså, at man ophæver nogle lovkrav, og så kommer der i stedet nogle aftalebaserede krav, som kan have mindst lige så stor virkning på borgernes og de ansattes daglige vilkår, men uden at de har mulighed for at påvirke dem politisk, fordi det ikke er noget, der foregår i en åben, offentlig, demokratisk proces. Er det korrekt forstået? Er det det billede, regeringen ser for sig?

Kl. 13:34

Formanden:

Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 13:34

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, det er ikke korrekt forstået.

Jeg gav et konkret eksempel på det med udbud. Jeg tror, at hvis fru Line Barfod læser regeringens udspil til kvalitetsreform, vil hun se, at det er gennemsyret af en tanke om, at en god offentlig service skabes i mødet mellem den ansatte og brugeren.

Derfor ønsker vi sådan set at skabe – havde jeg nær sagt – nogle flere politikfrie zoner eller en slags delegation, kan man godt sige, hvor Folketinget bliver mere tilbageholdende med at gøre sig kloge i detaljen på, hvad der er godt og mindre godt, mod at kommunerne til gengæld bliver bedre til at dokumentere resultaterne af den måde, som de anvender ressourcerne på, og at der fuldstændig på samme måde ude i den enkelte kommune bliver noget armslængde mellem de politiske drøftelser, der er i kommunalbestyrelsen, og den drift, der er ude i den enkelte daginstitution.

Vi ser sådan set gerne, at det er den enkelte leder ude på den enkelte daginstitution, det enkelte ældreomsorgscenter, plejehjem osv., som sammen med medarbejderne finder de metoder, der virker i situationen, for blomster skyder nedefra. Så kan der selvfølgelig skyde en tidsel op i ny og næ, og der skal vi selvfølgelig også have et system, der gør, at vi kan få øje på tidslerne – for de skal luges ud – ligesom vi skal have et godt øje for blomsterne, for de skal plantes ud, og de skal spredes. Det er sådan set den deal, vi ser for os, og det kræver, at vi drejer på mange knapper på en og samme tid.

Kl. 13:35

Formanden:

Vi går videre til næste spørger, som er hr. Jens Christian Lund.